

Úvodník

Milí čtenáři,

tak jsme tady opět s dalším číslem našeho časopisu, do něhož se nám neočekávaně podařilo sesbírat texty se "zvířecím" tématem.

Proto jsme tomuto číslu dali podnázev MÁME RÁDI ZVÍŘATA a vám přejeme příjemné počtení.

Redakce

ZVÍŘE NA VÍKEND ZE ZOO ZLÍN

Naše třídní učitelka dostala nápad, že bychom mohli udělat nějaký dobrý skutek společně jako třída, a protože máme rádi zvířata a rádi chodíme do ZOO, rozhodli jsme se adoptovat nějaké zvíře. Dalším z důvodů bylo i to, že zoologické zahrady teď, v době uzavření, nemají dost prostředků na péči o zvířata. Zalíbila se nám akce ZOO Zlín s názvem Zvíře na víkend. Tak jsme ve Forms hlasovali, které zvíře podpoříme.

Nakonec vyhrála panda červená jménem Red a lachtan Oskar, tak jsme přispěli částí peněz z třídního fondu. Někteří z nás už se na ně jeli po otevření zoologických zahrad i podívat. A jak taková „adopce“ vypadá? Zvíře jsme domů samozřejmě nedostali, ale na památku jsme dostali plakáty s informacemi o tom zvířeti i s textem, že je v naší péči. Jejich fotky přikládáme v článku níže. A my máme nejen dobrý pocit, že jsme trochu pomohli, ale taky

jsme se dozvěděli něco o jejich životě

Ondřej Příbýl, 6. C

foto: Zoo Zlín

foto: Zoo Zlín

Kočka a její dějiny

ilustrace: Niky Rakušanová

Kočka ... Odkdy žije vedle člověka? Kolem roku 3000 př. n. l. se kočka stala významnou součástí života v Egyptě, dokladem jsou obrazy koček

na stěnách hrobov, sošky koček a jejich mumie. Pro zemědělece měla kočka obrovský význam jako lovec hlodavců, kteří ohrožovali skladiště obilí a potravin. Staří Egypťané kočky uctívali jako božstvo a věřili, že mají moc **chránit člověka před zlem**. Přítomnost kočky v domě znamenala požehnání. Nejposvátnější byly **černé kočky** chránící egyptské chrámy. Nálezy mumifikovaných kočičích těl a kočičích amuletů, například i v hrobech faraónů, dokládají kulturní uctívání koček v Egyptě, kde měly i svou vlastní bohyni – Bastet, která byla zobrazována jako malá

kočka se lví hlavou a později jako žena s kočičí hlavou. Takhle bych mohla pokračovat. Samozřejmě dnes kočka slouží jako domácí mazlíček. Člověk si ji domestikoval, ale nikdy zcela nechočil. Kočky pomáhají mnoha lidem, kteří ani nemusí být nemocní, ale potřebují nějak povzbudit, potěšit. A v současné situaci obzvlášť. Ale pozor, není to o tom, že si pořídím kočku a konec. Musíme se o ni taky pořádně starat. A ona se nám odvděčí, protože není pravda, že jsou kočky studené, ony opravdu umí dát najevo svou lásku k člověku nastavováním hlavičky, otíráním o nohy a mazlením. Kočky

mívají i blechy a klíšťata, pokud chodí i ven a nepoužívají obojky nebo kapky proti parazitům. Neznám nikoho, kdo by své domácí kočky nedal jméno, protože se stává automaticky členem rodiny. Máme spolu hezké zážitky a vznikají také vtipné fotky, které vždycky pobaví. Já o tom něco vím, protože doma máme kočky hned tři.

Niky Rakušanová

Dinosauři pod lupou - Malý, ale extrémně nebezpečný zabiják

foto: <https://dinosaurusblog.com/>

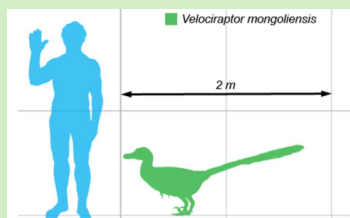

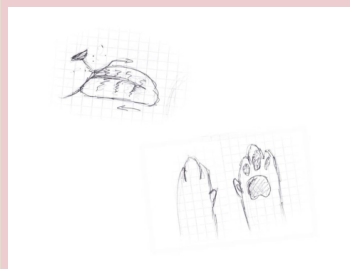
foto: <https://dinosaurusblog.com/>

Minule jsem vám sliboval, že vás seznámím s mým nejoblíbenějším dinosaurem. Seznamte se, jmenuje se Velociraptor. Kdo jste viděli aspoň jeden díl Jurského parku, nebo Jurského světa, tak určitě tohoto teropoda musíte znát, protože je pro autory takových filmů vždycky atraktivní a vykytuje se v nich, někdy i v hlavní roli. Teď ale už přejdeme k zajímavostem o velociraptorovi. Byl malý a měl peří a říká se, že to je prapraprůdek dnešních ptáků a že obecně se z dinosaurů potom stali ptáci. Teď si ale všichni říkáte: "Kubo, co to říkáš za nesmysly, vždyť v Jurském parku vypadali úplně jinak". To je pravda, ale v Jurském parku byli (podle mne) geneticky

upraveni, a proto ve filmu vypadají, jak vypadají, anebo je teorie, že tito dinosauři byli jiný druh, akorát jim filmaři dali jméno jiného dinosaura. Velociraptor byl opravdu hodně malý, měřil i s ocasem maximálně 2,1 m a vysoký jen okolo 0,5 m, asi jako středně velký pes. Nebyl ani těžký, ale zato byl mrštný, pohyboval se po zadních a měl hodně ostré drápy. Takže kdyby existoval a našel by vás, tak byste to zcela jistě nepřežili. Velociraptori žili v době pozdní křídy v Asii, na území dnešního Mongolska a Číny, a obvykle lovili ve smečce spíš mláďata býložravců než samotné dospělce.

Kuba Kadlec

MŮJ OBVYKLÝ DEN

ilustrace: Tarzan a Katka Pechánková

foto: <https://www.mdpr.cz/>

Můj den obvykle začíná, v kolik se mi zlíbí. Už ze začátku musíte poznat, že jsem velice pracovitý tvor. Ráno pobývám venku se psem a proháním ho. Po ranní rozcvičce si dám snídani, pak ještě svačinu a po té práci si jdu rádně odpočinout. Po krátkém šlofiky se rozhodnu jít pozdravit své spolubydliče, a jelikož poslední dobou si mě oblíbily až tak, že kvůli mně nechodí do práce a do škol, rozhodl jsem se jim přinést dárek. Druhý den ráno jsem si musel přivstat a pak jsem vyběhl na zahradu najít něco přírodního. Nakonec jsem se rozhodl jim přinést vycpanou

myš, bohužel vycpávat myši moc neumím tak jsem ji jim radši přinesl mrtvou. Myslím, že byli nadšení! Večer jsem ještě vyvenčil psa. Aha!!! Na začátku jsem se asi zapomněl představit: „Jmenuji se Tarzan, jsem kocour z Koprů.“

a moje majitelka ... **Katka Pechánková**

DOMÁCÍ PSÍ SUŠENKY - tak trochu jiný recept

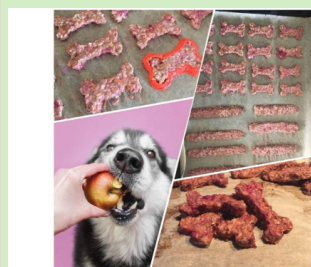

foto: Nela Fardová

Na psí sušenky budeme potřebovat:

**60g ovesných vloček,
120g ovoce nebo zeleniny
(např. mrkev, jablko
nebo maliny),
1 polévková lžíce olivového
oleje
2 vejce**

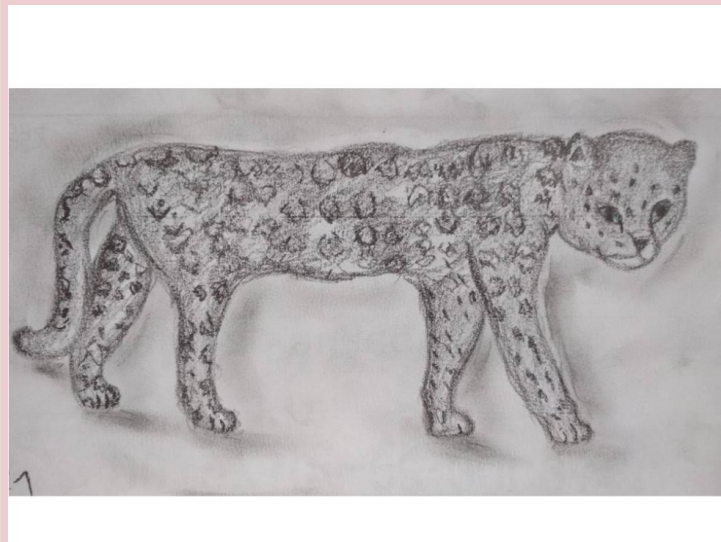
Pomůcky: plech na pečení
s pečicím papírem, formičku,
misku a lžici.
Všechny přísady smícháme
v míse. Nachystáme si plech

na pečení s pečicím papírem. Poté dáme na plech formičku na vykrajování a natlačíme do ní namíchanou směs. Když máme plný plech dáme ho do předehřáté trouby a pečeme na 180°C v elektrické troubě, 3. stupeň v plynové troubě a v horkovzdušné troubě na 160°C.

Dobrou chuť!!!

Nela Fardová

TAK MALUJE ...

ilustrace: Paťa Chalupová